

STŘEDA VE ZNAMENÍ LIPKY

Poslední středu v měsíci duben věnovali naši žáci spolu s učiteli enviromentálnímu vzdělávacímu programu v Lipce, kde jsme nebyli poprvé a ani naposled. Tentokrát jsme se ale sešli přímo na Lipové, jejich základně. Na žáky z třetí třídy čekal program zvaný „Nech brouka žít a pro starší, tedy čtvrtáky a pátáky byl nachystaný program s názvem „Půda není nuda“. A doopravdy to nuda nebyla.

Hned při příjezdu nás všechny mile přivítali a rozdělili nás do dvou budov, podle jednotlivých tříd, kde se nás ujaly paní učitelky z Lipky. Vše nám pečlivě vysvětlily a rozdělily žáky náhodně podle kamínek či

ulit do dvou skupin. Jedna skupina pracovala ve vnitřních prostorech

s mikroskopy a s různými obrázky, týkající se půdy.

Druhá skupina litala po zahradě, sledovala a sbírala různé živočichy do kelímku, který pak přinesly ke společnému stolu, kde se všechny úlovky zkoumaly, dokonce i pod lupou.

Nebojte, nikdo netrpěl. Všechny živočichy jsme vrátili na své místo. Ještě jsme stihli zhlédnout mloky u jezírka nebo také morče či králíka.

Po splněných úkolech jsem se všichni sešli a povídali si o tom, co jsme se zajímavého dozvěděli. Při odchodu jsme ještě znovu zabrousili očkem na zahradu, kterou zdobilo velké množství druhů kyticek, stromů a bylinek. Ale o tom třeba příště. Bylo to příjemně strávené dopoledne v Brně.

Marcela Jedináková

27. dubna 2022 Neč brouka říd

Dne 27. dubna 2022 jeli jsme se třídou na Lipky, kde pro nás byl připraven program „Neč brouka říd“. Ges námi měli jsme se řivoten hmyzu. Dowědli jsme se, čím se řiví, kde bydlí. Nejvíce se mi líbil pavouk křiřák.
= Dobře jsme si se spoluřáký hmyz, kde jsme našli brouky hmyzu. Dále bylo zajímavé i divadlo o sovřítí lidí a hmyzu. Všem se to líbilo.

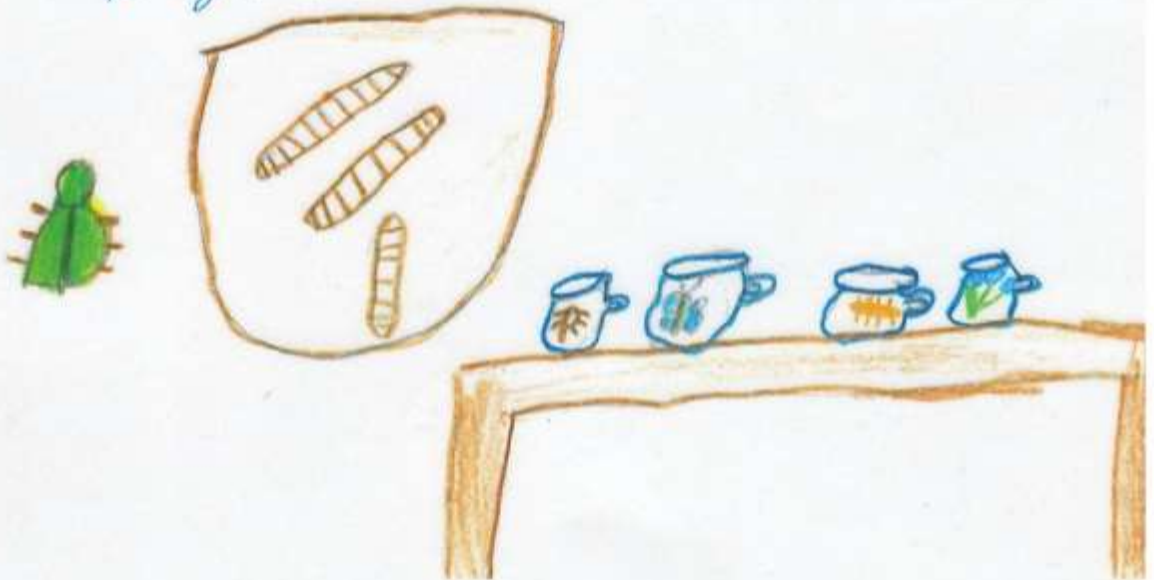

Dne 27. dubna, jsme jeli na Lipku.

Na Lipku nás dovezl autobus, hodný nám.

Když jsme došli na Lipku, tak jsme chvíli čekali venku. Mezitím přišla pani, která nás zavedla dovnitř. Měli tam krásnou výzdobu, například částe byla hmyzu. Posadili jsme se na podsedáky s obrázky zvířátek, já jsem seděla na slonákově. Byl tam ořesaný strom, na kterém seděly dvě háčky a hodně psáček. Neprve jsme se seznámili a pak rozvoněl zvonek a začal příběh. Učili jsme se hrou o broucích, pavoucích a pavučinách. Zašli jsme si i ven, kde jsme hráli hry, například na chrobáka. Když příběh skončil, tak jsme se rozloučili.

Moc se mi tam líbilo, těším se, že nás znovu zopakujem. Markéta

Nech brouka žít

Vě sřiedu 27.4. jsme jeli autobusem do Brna na Lipku. Je to přírodovědné centrum, ve kterém se můžeme dozvědět hodně věcí o přírodě. Přivítaly nás dvě milé a vřipné lektorhy Aneta a Anička. Zabrály nám divadlo o kempování a pozorování brouků. Říhaly nám, že brouci nejsou nebezpeční, mají různé schoposti. Třídili jsme obušky brouků a parouhů. Pozorovali jsme šřesavku na pavučině. Venku jsme hráli různé hry. Při hře chrobáčků jsme zababávali plyšovou myš jedním prstem do píšku. Při hře Na chrobáka jsme zabalili spacák do dehy a nehamu hubáleli.

V Lipce se mě moc líbilo a bavilo mě se. Dozvěděl jsem se spoustu nových věcí o hmyzu. Pasník

D

28. dubna

Nech brouka žít

Ve středu 27. dubna jsme jeli autobusem na Lipku.

Když jsme vystoupili, každý z nás si vziml zelené brány.

Chvilku jsme čekali a já byl nedočkavý až to začne.

Konečně jsme mohli vejít.

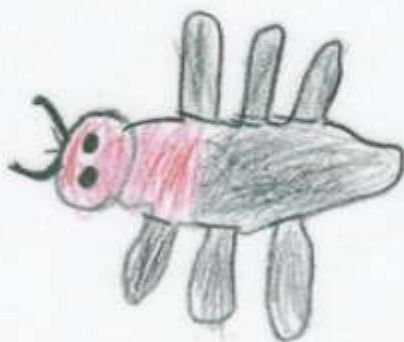
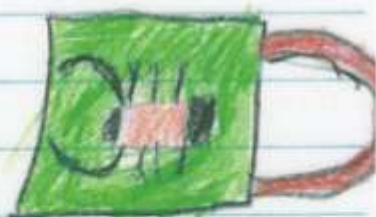
Nejdříve jsem si vziml koše ve tvaru šabry. Do chvíle pro nás přišla paní a odvedla nás do místnosti a řekla: "Když se přepijete, a převlečte"

Ve vedlejší místnosti byly polštářky se zvířátky. Dvě paní nám začaly hrát divadlo. Potom jsme hráli hru s kavičkami. Dokonce jsme si mohli dát na ruku larvu. Eli jsme došli a tam nám paní ukázala šupavku. Venku jsme hledali pavučiny. Dále jsme

měli léčací kůru s kuličky
a na závěs jsme hráli kůru s
pavouky a pylem.

Věnování se dobrému divadlu
a celí jsme se shodnoli.
Tento výlet se mi moc líbil.

Tom

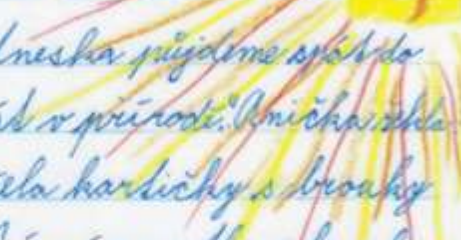
Nech bročka žít

Ráno jsme šli do školy a šli jsme na výlet do Lipky. Šli jsme na autobus i s 4. a 5. třídou. Pak jsme jeli autobusem do Brna. Pan řidič byl tak hodný, že nám zastavil přímo u Lipky. Měli tam zelenou branhu a odpadkový koš, co vypadal jako soška záby. Potom jsme šli ke lavičkám. Naše paní lektorka řekla paní učitelce, že můžeme jít dovnitř. A pak jsme šli do sálu. Pak jsme šli dovnitř. Měli tam křesílky s bročkami a ty byly na řídkých podsedáky se zády moc se mi líbily. Proto nám nalepila lektorka jmenovky na trička a řekla nám, že se jmenuje Aneta. Potom ke nám přišla lektorka Anička a spolu s Anetou předvedly divadlo. Měli babočky a v nich spáčáčky a karimatky. Aneta řekla: "přespíme tady na louce."

Anička řekla: „Já myslím, že dneska půjdeme spát do hotelu.“ Aneta řekla: „Budeme spát v přírodě.“ Anička řekla: „A není to tu nebezpečně?“ A otáčela kartičky s broučky a pavouky. Aneta: „Tak víš co? Já mám atlas broučky tak si o každém přečtem a pak se rozhodneme, jestli budeme spát tady.“ Potom Anička odešla. My jsme si povídali o broučích. Nejprve o roháči, dávali jsme se lupou na jeho kusadla. A pak o slachlákovi a chrobákově. Potom byla přestávka. Potom jsme si povídali o pavouci. Králi jsme hry, že jsme poskládali kartičky jako nakladu brouků vajíčka. Potom jsme šli ven a hledali pavoučiny a hráli si hry na běžníka a na hmyz. Potom jsme šli dovnitř a byl tam konec divadla. Nakonec se Aneta s Aničkou rozhodly, že na louce přespí. Potom jsme ukazovaly, jak se nám tam líbilo a kolik jsme se toho dozvěděly. Mně se tam moc líbilo. Bylo to tam super. Liduška

D

20. dubna

Nechi hračka říít žirka

Ve středu celá 3., 4. a 5. třída šla na zastávku, kam měl přijít objednaný autobus. Když autobus přijel a otevřeli se dveře, všichni se začali hrnout dovnitř. Až se všichni usadili vypravili jsme. Asi za půl hodiny jsme dorazili do cíle. Autobus zastavil na malém parkovišti před branhou. Otevřeli se dveře a všichni se rozvedli ze sedadel a vyšli z autobusu.

Teď jsme stáli před nádhernou branhou a ještě nádhernější zahradou. Věšli jsme přes branhu do zahrady. Uveřejněno tomu jsme přešli ke skleníku. Všechna místa na venku byla obsazená. Bylo víc dětí, na které nebylo místo, tak jsme jen stáli. Za chvíli pro nás třetáky přišla paní lektorka. Teď vše už je nachystané, tak můžeme jít dovnitř. Šli jsme k jezírku v školce, které je hned u dveří do šatny. Věšli jsme do šatny, kde jsme si měli sundat boty a bundy. Paní učitelka se paní lektorky

ptala, jestli se máme posunout na kraj kvilů osobním svídáním.
Ona ale řekla, že v šatně budeme sami. Paní učitelku to mile
překvapilo, protože šatna byla malá. Co som jsme šli do velké
místnosti se skříní, koberec, 2 stoly a židlemi. Paní lektorka
nám řekla, ať se poradíme na koberci. Všichni jsme si sedli.
Paní lektorka nám dala jmenovky a řekla, že ona se jmenuje
Aneta. Pak našlo divadlo. Aneta a její kolegyně Anička chceli pře-
spas na louce, ale Anička se bála, co tam je.

Co som jsme se seznámovali s broučky. Viděli jsme je
pod mikroskopem a mršví v krabičkách. Také na fotografiích.
Poznali jsme například ševčíka nebo pokoutníka také chrobáka.

Hráli jsme si na chrobáka. Labalili jsme spacák do
deky, a koukli je nohama. Když jsem byl na řadě já, deka se mi
rozbalila.

Pak Aneta vyběhla škopok s křídou a v něm byly

málie larvy salaloklávka, měli jsme tu možnost si je dát
na ruku pod podmínkou, že nám nespadne.

Potom jsme šli ven. Půštili jsme k brance
do zahrady. Broučekkerou jsme hráli byla na lešník. Anež
nesla květ z lásky, dal se na zem. A pak si někdo
sedne doprostřed. Na okvětní listy se dají žluté papíry.
Časabní jsou včely a ty mají nosit pyl nebo žluté papíry
do košíku. Dělník nebo ten, co je uprostřed má na špičce
chytat včely.

Na zdvír jsme vyvěšili Aničce, že si brouci
nejdou, nebo spěchají, ale pomáhají přírodě. Potom jsme
ukazovali, kolik jsme se naučili věcí a jak moc se nám
to líbilo. Rozloučili jsme se a odjeli zpátky do školy.
Všechno bylo zajímavé a moc se mi líbil.

